

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

22 lipca

№ 62.

Rok 1932.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- Poz.:** 580—z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych 1209
581—z dnia 25 czerwca 1932 r. o wyłączeniu niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych z pod egzekucji urzędów skarbowych 1225

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.:** 582—Poczt i Telegrafów z dnia 27 czerwca 1932 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy telegraficznej 1225
583—Poczt i Telegrafów z dnia 14 lipca 1932 r. o paczkach żywnościowych 1226
584—Reform Rolnych z dnia 30 czerwca 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie umorzenia kar za zwłokę od zaległych należności funduszu obrotowego reformy rolnej 1228
585—Skarbu z dnia 18 lipca 1932 r. o uzupełnieniu niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 sierpnia 1931 r. o organizacji i zakresie działania izb i urzędów skarbowych 1228

580.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1932 r.

o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych.

Na podstawie art. 3 i 4 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) zarządza się co następuje:

CZĘŚĆ I.

PRZEPISY OGÓLNE.

Dział I.

Postanowienia wstępne.

§ 1. Egzekucję wszelkiego rodzaju świadczeń pieniężnych, które mogą być ściągane na podstawie obowiązujących przepisów w trybie administracyjnym, przeprowadzają urzędy skarbowe według przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile rozporządzenia Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 1 ust. (2) ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) inaczej nie stanowią.

§ 2. (1) Egzekucja w trybie administracyjnym jest dopuszczalną tylko z ruchomości oraz z wierzytelności pieniężnych i praw majątkowych niezabezpieczonych na nieruchomości lub na wierzytelności hipotecznej.

(2) Egzekucja z nieruchomości łącznie z przedmiotami mającymi przymiot prawny rzeczy nieruchomości (przynależności nieruchomości, nieruchomości z przeznaczenia), nie wyłączając egzekucji przez przymusowy zarząd nieruchomości, jak również z wierzytelności pieniężnych i praw majątkowych zabezpieczonych na nieruchomości lub wierzytelności hipotecznej, dopuszczalna jest tylko w drodze sądowej. Egzekucja sądowa może być jednak wszczęta tylko wówczas, gdyby środki egzekucyjne przeprowadzone w trybie administracyjnym, okazały się bezskuteczne lub według słusznego domniemania nie odniosłyby skutku.

(3) Osobne rozporządzenie określi przypadki, warunki i sposób zastosowania przez władze sądowe przepisów postępowania cywilnego do egzekucji sądowej należności ściąganych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Aż do wydania tego rozporządzenia będzie miało odpowiednie zastosowanie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 sierpnia 1930 r. o warunkach i sposobie zastosowania przez władze sądowe przepisów postępowania cywilnego do egzekucji należności administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 481).

§ 3. W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej co do przedmiotu lub prawa majątkowego, administracyjny tytuł wykonawczy, łącznie z protokołami dokonanych czynności, zostanie przekazany sądowi celem dalszego prowadzenia egzekucji. W tym przypadku zajęcie, uzyskane w toku egzekucji administracyjnej, ma w sądowym postępowaniu egzekucyjnym te same skutki pod względem mocy prawnej i prawa pierwszeństwa, co zajęcie dokonane w toku egzekucji sądowej, o ile Skarbowi Państwa względnie innemu wierzycielowi, którego należność jest ściągana, nie służy ustawowe prawo pierwszeństwa zaspokojenia z przedmiotu egzekucji. Szczegółowe postanowienia w tym względzie zostaną wydane w drodze osobnego rozporządzenia. Aż do wydania tego rozporządzenia będzie miało odpowiednie zastosowanie rozporządzenie powołane w § 2 ust. (3).

§ 4. (1) Egzekucja skierowana być winna przeciwko bezpośrednio obowiązanej do uiszczenia należności.

(2) Egzekucja może być skierowaną również przeciwko innym zobowiązany, a mianowicie przeciwko osobom, które według istniejących przepisów są obowiązane do zapłacenia tej należności lub odpowiedzialne są za jej uiszczenie.

§ 5. Wierzycielem w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest władza lub instytucja żądająca ściągnięcia należności.

Dział II,

Właściwość oraz zakres działania władz i organów egzekucyjnych.

§ 6. (1) Wyłącznie urzędy skarbowe są powołane:

- a) do przymusowego ściągania w trybie administracyjnym świadczeń pieniężnych, wymienionych w § 1,
- b) do poczynienia kroków celem przymusowego ściągania w drodze sądowej świadczeń, wymienionych w § 1, w przypadkach, w których droga egzekucji sądowej tych należności jest przewidziana w niniejszym rozporządzeniu.

(2) Przewidziane w art. 2 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) prawo wyboru drogi egzekucyjnej służy władzy sądowej lub prokuratorskiej w toku całego postępowania egzekucyjnego, przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu.

§ 7. Gdy wezwany urząd skarbowy ma uzasadnione wątpliwości co do możliwości wykonania wniosku bądź z powodu swej niewłaściwości, bądź też z tego powodu, że czynności, do których dokonania został wezwany, są oczywiście niedopuszczalne, — winien on zakomunikować te wątpliwości wierzycielowi. O ile wierzyciel nadal podtrzymuje swój wniosek, a wezwany urząd skarbowy odmawia wykonania — sprawę rozstrzyga ostatecznie izba skarbową bezpośrednio przełożona nad urzędem wezwany.

§ 8. Właściwym do czynności, wymienionych w § 6, jest urząd skarbowy w granicach swego terytorjalnego zakresu działania.

§ 9. Gdy urząd skarbowy jest terytorjalnie niewłaściwy do przeprowadzenia czynności egzekucyjnych, winien on wezwać o ich przeprowadzenie terytorjalnie właściwy urząd skarbowy.

§ 10. (1) Organem egzekucyjnym jest sekwestратор skarbowy lub inny funkcjonariusz, któremu urząd skarbowy zleci przeprowadzenie czynności egzekucyjnej.

(2) W miastach, będących siedzibą dwu lub więcej urzędów skarbowych obejmujących okręgi miejskie, właściwość organów egzekucyjnych każdego z tych urzędów rozciąga się na cały obszar miast.

(3) Organom egzekucyjnym nie służy prawo badania ważności zarządzenia egzekucyjnego.

§ 11. Czynności urzędu skarbowego i organu egzekucyjnego są ważne niezależnie od tego, czy dokonane zostały przez właściwy terytorjalnie urząd skarbowy lub organ egzekucyjny.

§ 12. Ogólne kierownictwo, nadzór oraz piecza nad ścisłym i jednolitym wykonywaniem przepisów egzekucyjnych przez urzędy i izby skarbowe należy do Ministra Skarbu.

Dział III.

Wszczęcie i podstawa egzekucji.

Czynności egzekucyjne.

§ 13. (1) Wniosek o wszczęcie egzekucji winien być skierowany do właściwego urzędu skarbowego.

(2) We wniosku, do którego należy dołączyć tytuł wykonawczy wraz z odpisem, wierzyciel winien wskazać imię, nazwisko i adres zobowiązanego, należność poszukiwaną i sposób egzekucji oraz zaznaczyć, że tytuł wykonawczy dojrzał do egzekucji.

(3) Wierzyciel w jednym wniosku może wskazać kilka sposobów egzekucji przeciwko temu samemu zobowiązanemu.

(4) Jeżeli egzekucja z jednego majątku zobowiązanego oczywiście wystarczy na zaspokojenie wierzyciela, zobowiązany może żądać zawieszenia egzekucji z innego majątku.

§ 14. (1) Tytuł wykonawczy stanowią decyzje (orzeczenia, zarządzenia), nakazy płatnicze oraz wykazy zaległości, wydane przez władzę lub instytucje do tego powołane.

(2) Tytuł wykonawczy winien zawierać:

- a) nazwę wierzyciela,
- b) imię i nazwisko (nazwę lub firmę) zobowiązanego,
- c) dokładne oznaczenie należności i jej podstawę prawną,
- d) datę i podpis względnie pieczęć wierzyciela.

(3) Ponadto tytuł wykonawczy winien być zaopatrzony w poświadczenie wierzyciela, że według przepisów obowiązujących tytuł ten jest w drodze egzekucji wykonalny. Jeżeli zaś wierzyciel nie jest władzą publiczną, poświadczenie takie skuteczny urząd skarbowy.

(4) Władzami publicznymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są wszystkie władze, urzędy

i organa państwowe i samorządu terytorjalnego i gospodarczego, jak również instytucje ubezpieczeń społecznych — w zakresie swych funkcji publiczno-prawnych, określonych w przepisach o ustroju tych władz oraz w szczególnych ustawach i rozporządzeniach.

§ 15. Tytuły wykonawcze, odpowiadające przepisom § 14, są także tytułami egzekucyjnymi do egzekucji sądowej.

§ 16. (1) Pierwszą czynnością egzekucyjną jest pisemne upomnienie zobowiązanego z zagrożeniem wdrożenia dalszych kroków egzekucyjnych po bezskutecznym upływie czternastu dni od doręczenia upomnienia.

(2) Przy dalszej czynności egzekucyjnej doręcza się zobowiązanemu odpis tytułu wykonawczego łącznie z zarządzeniem egzekucyjnym.

§ 17. (1) Przed przystąpieniem do wykonania czynności egzekucyjnych winien organ egzekucyjny okazać zobowiązanemu pisemne polecenie urzędu skarbowego wykonania egzekucji.

(2) Na żądanie winien organ egzekucyjny okazać zaświadczenie (legitymację służbową) urzędu skarbowego, upoważniające go do dokonywania czynności egzekucyjnych.

§ 18. (1) W dni niedzielne i ustawowo uznane za święta powszechne, jako też w porze nocnej czynności egzekucyjne można spełniać jedynie z mocy specjalnego pisemnego zarządzenia urzędu skarbowego.

(2) Od tego zarządzenia niema zażalenia.

(3) Przystępując do wykonania czynności, organ egzekucyjny okaże zobowiązanemu zarządzenie, wymienione w ust. (1).

§ 19. Wierzyciel i zobowiązany mają prawo być obecni przy czynnościach egzekucyjnych.

§ 20. Organ egzekucyjny może upomnieć, a po bezskutecznym upomnieniu wydalić osobę, która zachowuje się niewłaściwie lub przeszkadza jego czynnościom.

§ 21. (1) Organ egzekucyjny może wezwać pomocy organów policji w razie oporu.

(2) Wezwaniu o udzielenie pomocy, przewidzianej w ustępie poprzednim, należy bezzwłocznie zadośćuczynić.

§ 22. (1) Na żądanie wierzyciela lub zobowiązanego, a także według uznania organu egzekucyjnego mogą być przy czynnościach egzekucyjnych obecni świadkowie, nie więcej jednak jak po jednym z każdej strony.

(2) Organ egzekucyjny winien jednak przywołać jednego lub dwóch świadków, jeżeli zobowiązany nie jest obecny lub został przez organ egzekucyjny wydany, a nie zachodzi obawa udaremnienia wskutek tego egzekucji.

(3) Świadcami mogą być także członkowie rodziny i domownicy zobowiązanego.

(4) Świadcowie nie otrzymują wynagrodzenia.

§ 23. (1) Jeżeli cel egzekucji tego wymaga, organ egzekucyjny zarządzi otworzenie drzwi i schowków zobowiązanego oraz przeszuka jego mieszkanie i schowki. Gdyby to nie wystarczało, lub gdyby zobowiązany chciał się wydalić, organ egzekucyjny może przeszukać odzież, którą zobowiązany ma na sobie.

(2) Organ egzekucyjny w każdym miejscu może przeszukać odzież zobowiązanego, jednak tylko na specjalne pisemne polecenie urzędu skarbowego, wydane w przypadku, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że przedmioty, które zobowiązany ma przy sobie, chce on usunąć od egzekucji. Polecenie to należy zobowiązanemu okazać przed rozpoczęciem czynności egzekucyjnej.

(3) Przeszukania odzieży u kobiet winna dokonać kobieta, wezwana przez organ egzekucyjny.

§ 24. (1) W pomieszczeniach zajętych przez władzę, urzędy państwowe i samorządowe, przez monopole państwowe, przez banki państwowe oraz przez przedsiębiorstwa państwowe „Polskie Koleje Państwowe”, „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” czynności egzekucyjne mogą być spełniane, po uprzednim zawiadomieniu kierowników.

(2) W przypadku prowadzenia egzekucji w pomieszczeniach wojskowych lub na statkach wojennych, komendanci tych obiektów wojskowych wyznaczają organ wojskowy celem asystowania przy czynnościach egzekucyjnych.

§ 25. Pokwitowanie organu egzekucyjnego lub kasy urzędu skarbowego ma ten sam skutek prawny co pokwitowanie wierzyciela. Za pokwitowaną sumę urząd skarbowy ponosi odpowiedzialność wobec wierzyciela.

§ 26. (1) Suma pieniężna, otrzymana w postępowaniu egzekucyjnym, o ile nie ulega wydaniu, będzie wniesioną do depozytu kasy urzędu skarbowego.

(2) Urząd skarbowy może zarządzić korzystne umieszczenie sumy tej w Pocztovej Kasie Oszczędności, jeżeli to jest wskazane ze względu na jej wysokość i na czas, w ciągu którego ma być przechowaną.

§ 27. (1) W przypadkach, w których niniejsze rozporządzenie przewiduje złożenie zabezpieczenia, winno ono być złożone do depozytu kasy urzędu skarbowego w pieniądzu lub papierach wartościowych, w których według obowiązujących przepisów wolno umieszczać fundusze osób małoletnich. Przepis § 26 ust. (2) ma odpowiednie zastosowanie.

(2) O wydaniu zabezpieczenia rozstrzyga urząd skarbowy po wysłuchaniu osób interesowanych.

§ 28. Po ukończeniu postępowania egzekucyjnego urząd skarbowy o wyniku zawiadomi wierzyciela.

Dział IV.

Zawieszenie i umorzenie egzekucji.

§ 29. (1) Egzekucja wdrożona ulega zawieszeniu, jeżeli okaże się, że zobowiązany nie ma zdol-

ności do działań prawnych i nie ma zastępcy ustawowego.

(2) Urząd skarbowy zwróci się do sądu o ustanowienie kuratora dla zobowiązanego, który nie ma zastępcy ustawowego.

(3) Zastępca ustawy lub kurator zobowiązanego mogą wnieść zażalenie na czynności egzekucyjne dokonane w czasie, kiedy zobowiązany nie był należycie zastąpiony. Termin do wniesienia zażalenia biegnie od daty, kiedy ustawowy zastępca lub kurator otrzymał zawiadomienie o toczącej się egzekucji. Powtórzenia jednak czynności już dokonanych można domagać się tylko wtedy, gdy przy wykonaniu czynności zaszło naruszenie praw zobowiązanego, nie mającego zdolności do działań prawnych.

§ 30. (1) Egzekucja ulega również zawieszeniu w razie śmierci zobowiązanego. Zawieszenie trwa aż do możliwości podjęcia egzekucji z udziałem następców prawnych zmarłego.

(2) Jeżeli następcy prawni zobowiązanego nie objęli spadku albo nie są znani, urząd skarbowy zwróci się do sądu o ustanowienie kuratora celem zastąpienia zmarłego w postępowaniu egzekucyjnym.

§ 31. Egzekucja podlega również zawieszeniu:

- a) na żądanie wierzyciela,
- b) w czasie zawieszenia czynności urzędu skarbowego wskutek wojny lub innych przeszkód o charakterze siły wyższej.

§ 32. Urząd skarbowy może na prośbę zobowiązanego zawiesić w całości lub w części egzekucję, jeżeli wniesiono zażalenie na czynności organu egzekucyjnego lub odwołanie od decyzji (zarządzenia egzekucyjnego) urzędu skarbowego. W tych przypadkach należy w miarę potrzeby uzależnić zawieszenie egzekucji od dania zabezpieczenia przez zobowiązanego lub za zobowiązanego przez osoby trzecie.

§ 33. (1) W razie odroczenia płatności lub rozłożenia na raty ściąganej należności, pozostają w mocy wszelkie dokonane już czynności egzekucyjne. Urząd skarbowy może jednak uchylić dokonane czynności egzekucyjne, jeżeli utrzymanie ich w mocy jest szkodliwe dla zobowiązanego.

(2) Urząd skarbowy może na prośbę zobowiązanego po dokonaniu zajęcia zawiesić egzekucję, jeżeli zobowiązany wniósł podanie o odroczenie płatności lub rozłożenie na raty należności, a urząd skarbowy przedstawił wierzycielowi wniesione podanie z wnioskiem przychylnym, o ile sam nie jest wierzycielem uprawnionym do załatwienia podania.

§ 34. Jeżeli w toku egzekucji okaże się, że bezwzględne ściągnięcie należności spowoduje niewątpliwie ruinę gospodarczą zobowiązanego, urząd skarbowy, po należytem zbadaniu jego położenia ekonomicznego, może z urzędu lub na prośbę zawiesić egzekucję albo ją tymczasowo ograniczyć do kwoty, której ściągnięcie nie spowoduje wspomnianego skutku, względnie częściowo lub w całości uchylić zajęcie. O tem należy zawiadomić jednocześnie wierzyciela.

§ 35. (1) Egzekucja nie zostanie wdrożoną bądź też już wdrożona zostanie umorzona:

- a) jeżeli egzekucja nie należy do urzędu skarbowego,
- b) na wniosek wierzyciela,
- c) jeżeli ostatecznym orzeczeniem tytuł wykonawczy został pozbawiony skutków prawnych,
- d) jeżeli egzekucja ze względu na przedmiot, do którego została skierowana lub na osobę, przeciw której została skierowana, jest niedopuszczalną,
- e) jeżeli jest oczywiste, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych.

(2) Przepis ust. (1) nie uwłacza postanowieniom § 7.

§ 36. (1) Organ egzekucyjny zaniecha czynności egzekucyjnej, jeżeli przed jej rozpoczęciem zobowiązany udowodni odroczenie płatności, rozłożenie na raty, zapłatę lub umorzenie należności.

(2) Jeżeli wskutek niezawiadomienia na czas urzędu skarbowego o okolicznościach wymienionych w ust. (1) czynność została chociażby rozpoczęta, koszty tej czynności ponosi zobowiązany, z wyjątkiem przypadku, gdy mimo zajścia takiej okoliczności wierzyciel żądał dokonania czynności egzekucyjnej; w tym ostatnim przypadku koszty ponosi wierzyciel.

§ 37. Zobowiązany może domagać się umorzenia egzekucji z przyczyn, wymienionych w §§ 35 i 36, a ponadto z tego powodu, że:

- a) zarządzenie egzekucyjne jest niezgodne z tytułem wykonawczym;
- b) zarządzono środki egzekucyjne, które nie są przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

§ 38. Osoba trzecia, roszcząca sobie jakiegokolwiek prawo do zajętego majątku lub jego części, winna przed wytoczeniem powództwa przedstawić urzędowi skarbowemu wszystkie zarzuty, które ma zamiar podnieść w powództwie. Urząd skarbowy po zbadaniu zarzutów wyda w ciągu dni 14 odpowiednie zarządzenia. W razie wytoczenia powództwa bez uprzedniego przedstawienia wszystkich zarzutów urzędowi skarbowemu, osoba trzecia poniesie koszty sporu nawet wtedy, gdyby się z powództwem utrzymała.

Dział V.

Zwolnienie od egzekucji ze względu na osobę zobowiązanego.

§ 39. (1) Zwolnione od egzekucji są osoby i mienia, które nie podlegają jurysdykcji lub właściwości władz krajowych w myśl prawa międzynarodowego, zwyczajów międzynarodowych lub zawartych konwencji, wyjąwszy przypadki, gdy zobowiązany lub jego zwierzchnik udziela zgodę na egzekucję.

(2) Egzekucja nie podlega ograniczeniu, o ile jest skierowaną do rzeczy ruchomych i nieruchomości.

mych, które w myśl obowiązujących przepisów odpowiadają za poszukiwaną należność.

§ 40. Czynności egzekucyjne w pomieszczeniach, zajmowanych przez osoby wymienione w poprzednim paragrafie, są dozwolone tylko za zgodą tych osób, lub ich zwierzchników, stosownie do przepisów regulujących ich stosunek służbowy.

§ 41. Wątpliwości w zakresie stosowania §§ 39 i 40 rozstrzyga Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Dział VI.

Mienie nie ulegające egzekucji.

§ 42. Zwolnione od egzekucji są:

- a) sprzęty domowe, pościel, bielizna i ubranie codzienne, niezbędne dla zobowiązanego i członków jego rodziny,
- b) przedmioty używane z powodu ułomności przez zobowiązanego i jego rodzinę,
- c) zapasy żywności i opału, niezbędne dla zobowiązanego, jego rodziny i jego służby na okres jednego miesiąca,
- d) krowa dojna albo dwie kozy lub trzy owce, albo jedna świnia wraz z zapasem paszy i ściółki aż do czasu najbliższych zbiorów, o ile te zwierzęta są niezbędne dla wyżywienia zobowiązanego, jego rodziny i jego służby,
- e) przedmioty i surowce, niezbędne do osobistego zarobkowania zobowiązanego, pracującego ręcznie,
- f) przedmioty, niezbędne do pełnienia służby lub wykonywania zawodu oraz przyzwoite ubranie zobowiązanego pracującego umysłowo,
- g) u zobowiązanego, który pobiera perorydyczne wynagrodzenie z tytułu stosunku służbowego prawnopublicznego, lub z tytułu umowy o pracę — pieniądze w kwocie odpowiadającej części wynagrodzenia za czas do najbliższego terminu wypłaty,
- h) u zobowiązanego, który nie otrzymuje stałego wynagrodzenia za pracę — pieniądze niezbędne dla niego i jego rodziny na utrzymanie przez jeden tydzień,
- i) przedmioty, dane zobowiązanemu celem poratowania jego i jego rodziny w razie klęski z powodu nadzwyczajnych wypadków, choroby lub śmierci, oraz zasiłki i wsparcia udzielone w takich przypadkach, o ile przedmioty te lub fundusze dla tych celów są mu jeszcze potrzebne,
- j) przedmioty, służące zobowiązanemu i jego rodzinie do wykonywania praktyk religijnych lub niezbędne do nauki,
- k) ordery honorowe, obrączki ślubne, listy, papiery rodzinne lub inne papiery osobiste zobowiązanego oraz jego księgi rachunkowe,
- l) przedmioty codziennego użytku, potrzebne zobowiązanemu, które mogą być sprzedane

tylko za bezcen, a dla zobowiązanego mają znaczną wartość użytkową,

- m) przedmioty, które mają służyć do pochowania zmarłego członka rodziny,
- n) przedmioty służbie bożej poświęcone.

§ 43. (1) Przedmioty, stanowiące na podstawie przepisów prawa prywatnego przynależność nieruchomości (nieruchomości z przeznaczenia) lub rzeczy głównej, nie ulegają egzekucji oddzielnie od nieruchomości lub rzeczy głównej, której przynależność stanowią.

(2) W przypadkach wątpliwych przedmioty te ustali organ egzekucyjny lub urząd skarbowy protokólnie, w razie potrzeby po wysłuchaniu opinii biegłych, z uwzględnieniem warunków gospodarczych obiektu.

(3) Nie ulegają również egzekucji oddzielnie od całości przedmioty, niezbędne do utrzymania ruchu kopalni, kolei, komunikacji morskiej, śródlądowej, powietrznej, pocztowej, telegraficznej lub telefonicznej, wreszcie do prowadzenia szpitala i apteki.

§ 44. Nie ulegają egzekucji:

- a) wsparcia, wyznaczone zobowiązanemu dla poratowania jego lub jego rodziny w czasie choroby, śmierci lub innej klęski,
- b) zasiłki pieniężne z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby i zabezpieczenia na wypadek bezrobocia,
- c) sumy i świadczenia w naturze, przeznaczone na pokrycie wydatków lub wyjazdów w sprawach służbowych,
- d) stypendja na kształcenie się,
- e) świadczenia perorydyczne, mające charakter nagród honorowych,
- f) należności pośmiertne z tytułu zapomogi lub zaopatrzenia jednorazowego pod jakąkolwiek bądź nazwą albo z tytułu ubezpieczenia kosztów pogrzebu,
- g) odszkodowania, należące się zobowiązanemu od zakładu ubezpieczeń z umów o ubezpieczenie budynków lub ich przynależności (nieruchomości z przeznaczenia), — jeżeli odszkodowania te według wspomnianych umów lub przepisów prawnych winny być użyte tylko na odbudowanie ubezpieczonych budynków lub na uzupełnienie ich przynależności.

§ 45. Uposażenia służbowe oraz zaopatrzenia emerytalne (uposażenia emerytalne, renty inwalidzkie, pensje wdowie i sieroce) funkcjonariuszów państwowych i samorządowych, zawodowych wojskowych, wynagrodzenia pracowników umysłowych i robotników oraz świadczenia perorydyczne, których celem jest zapewnienie utrzymania należności z tytułu alimentacji, świadczenia pieniężne z tytułu ubezpieczeń społecznych lub renty z jakiegokolwiek innego tytułu prawnego — ulegają egzekucji w przypadkach i na warunkach określonych w obowiązujących ustawach.

§ 46. Dodatki, które zobowiązany otrzymuje na utrzymanie pewnego oznaczonego członka rodzi-

ny, ulegają egzekucji tylko na zaspokojenie kosztów leczenia i utrzymania tegoż członka w szpitalu, więzieniu i t. p.

§ 47. (1) Mienie Skarbu Państwa nie podlega egzekucji. Egzekucja przeciwko Skarbowi Państwa odbywa się w ten sposób, że urząd skarbowy przesyła wnioski o przeprowadzenie egzekucji wraz z tytułem wykonawczym władzy, powołanej do zarządzenia wypłaty, celem uiszczenia poszukiwanej należności.

(2) Przepisy poprzedniego ustępu stosują się także do egzekucji przeciwko monopolom państwowym, posiadającym osobowość prawną, oraz przedsiębiorstw państwowym „Polskie Koleje Państwowe” i „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

(3) Egzekucja należności, przypadających od innych przedsiębiorstw państwowych, posiadających odrębną osobowość prawną, odbywa się na zasadach ogólnych.

§ 48. (1) Egzekucja należności pieniężnych, przypadających od związków samorządu terytorjalnego, podlega ograniczeniom, wypływającym z obowiązujących w tym względzie przepisów prawnych. Na obszarze, na którym niema odpowiednich przepisów specjalnych, egzekucja z majątku i dochodów związku komunalnego odbywa się po każdorazowym porozumieniu z władzą nadzorczą danego związku komunalnego.

(2) Egzekucja należności, przypadających od przedsiębiorstw samorządu terytorjalnego, które posiadają odrębną osobowość prawną, nie podlega temu ograniczeniu.

§ 49. Postanowienia §§ 42 — 48 nie naruszają w niczem przepisów prawnych, wydanych przez władze polskie, które uznano pewne przedmioty majątkowe za nieulegające egzekucji w całości lub w części, albo które pozwalają na egzekucję tylko w pewnych warunkach — o ile zwolnienie lub ograniczenie egzekucji z tych przedmiotów nie zostało unormowane niniejszym rozporządzeniem.

Dział VII.

Ogólne postanowienia o postępowaniu.

§ 50. O ile niniejsze rozporządzenie nie zawiera odmiennych przepisów, będą miały do stron i osób trzecich, ich pełnomocników, do podań, protokółów i adnotacji w aktach, wezwań i doręczeń, terminów postępowania wyjaśniającego, dowodów, załatwiania spraw, decyzji, skarg incydentalnych, postanowień egzekucyjnych i karnych — odpowiednio zastosowanie przepisy art. 9 — 81, 84, 92 i 108 — 110 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

§ 51. (1) Od decyzji urzędu skarbowego, o ile w myśl niniejszego rozporządzenia środek odwoławczy nie jest wyłączony, służy zobowiązanemu i wie-

rzycielowi odwołanie do izby skarbowej, której decyzja jest ostateczna.

(2) Odwołania, wniesione po terminie, pozostawia urząd skarbowy bez dalszego biegu.

(3) Decyzje, pozostawiające odwołania bez dalszego biegu, mogą być zaskarżone jedynie z tego powodu, że termin nie został przekroczony.

(4) Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania zaskarżonej decyzji.

§ 52. Odwołania należy wnosić za pośrednictwem urzędu skarbowego, który decyzję wydał, w ciągu 14 dni od doręczenia decyzji.

§ 53. (1) Odwołania powinny być szczegółowo uzasadnione, podniesione zarzuty powinny być ujęte w formie konkretnej i możliwie zawierać dowody na uzasadnienie tych zarzutów.

(2) Po zbadaniu podniesionych zarzutów i zafiarowanych dowodów oraz po ustaleniu stanu faktycznego i prawnego, izba skarbowa wydaje decyzję.

§ 54. (1) Zażalenia na niezgodne z przepisami postępowanie organów egzekucyjnych można wnosić w terminie dni ośmiu do właściwego urzędu skarbowego; orzeczenia urzędu skarbowego są ostateczne.

(2) Zażalenia nie mają mocy wstrzymującej, urząd skarbowy może jednak w miarę zachodzących okoliczności wstrzymać dalsze kroki egzekucyjne.

§ 55. Decyzje mogą być uchylone i zmienione z urzędu w każdym czasie w trybie nadzoru przez władzę przełożoną, o ile z decyzji tych strony lub osoby trzecie nie nabyły żadnych praw.

Dział VIII.

Koszty egzekucyjne.

§ 56. Koszty egzekucyjne, o ile niniejsze rozporządzenie inaczej nie stanowi, ciąży na zobowiązanym i podlegają przymusowemu ściągnięciu łącznie z egzekwowaną należnością.

§ 57. (1) Kosztami egzekucyjnymi w egzekucyjnym postępowaniu administracyjnym są:

1. opłaty, określone w załączonej tabeli i uwagach do niej, oraz
2. wydatki poniesione, a zwłaszcza:
  - a) koszty publicznych ogłoszeń w pismach,
  - b) wynagrodzenia osób trzecich za otwarcie drzwi i schowków, koszty przewozu, przechowania i dozoru zajętych rzeczy, koszty przesyłki zajętych ruchomości do innej miejscowości oraz koszty utrzymania zajętych zwierząt,
  - c) wynagrodzenia świadków i biegłych.

(2) Wspólne koszty przeprowadzenia licytacji lub uskutecznienia sprzedaży z wolnej ręki przedmiotów zajętych u dwu lub więcej zobowiązanych rozdziela się pomiędzy wszystkich zobowiązanych,

mając na uwadze szczególne okoliczności każdego poszczególnego przypadku.

§ 58. Wydatki w egzekucyjnym postępowaniu władz skarbowych i w egzekucji sądowej ponosi wierzyciel, jeżeli od zobowiązanego nie mogą być ściągnięte. Urząd skarbowy może żądać zaliczki na te wydatki.

CZĘŚĆ II.

PRZEPISY SZCZEGÓLWE.

Dział I.

Egzekucja z ruchomości.

Rozdział I. Zajęcie.

§ 59. (1) Zająć można tylko ruchomości znajdujące się w posiadaniu zobowiązanego. Ruchomości, będące w posiadaniu osoby trzeciej, można zająć tylko wówczas, gdy ona wyraźnie zgadza się na ich zajęcie.

(2) Nie należy zająć więcej ruchomości ponad te, które są potrzebne do zaspokojenia poszukiwanej należności i kosztów egzekucji.

§ 60. (1) Jeżeli zobowiązany przy zajęciu odmawia wyjaśnień żądanych przez organ egzekucyjny lub daje wyjaśnienia świadomie nieprawdziwe, urząd skarbowy może skazać zobowiązanego na grzywnę do wysokości 500 zł.

(2) Od orzeczenia karnego zobowiązany może wnieść odwołanie do izby skarbowej, bądź w terminie dni siedmiu od daty doręczenia orzeczenia żądać skierowania sprawy do sądu (art. 618 i nast. k. p. k.).

§ 61. (1) Z ruchomości, należących do gospodarstwa domowego, ulegają zajęciu przedewszystkiem gotówka, następnie przedmioty zbytkowe, jak kosztowności i klejnoty oraz papiery wartościowe.

(2) Zobowiązanemu służy jednak w każdym razie prawo żądania, aby wskazane przezeń przedmioty nie były zajęte, jeżeli inne pozostałe wystarczają według oszacowania na zaspokojenie poszukiwanej należności.

§ 62. W przedsiębiorstwach przemysłowych lub handlowych ulegają zajęciu przedewszystkiem gotówka, potem zapasy wytworów, towarów i surowców, a gdy i te nie wystarczają na zaspokojenie poszukiwanych należności, także inne ruchomości.

§ 63. (1) Zajęcie towarów oddanych przez zobowiązanego do transportu przedsiębiorstwom przewozowym (kolejowym, żeglugowym i innym) może nastąpić tylko wtedy, gdy egzekucja z innego ruchomego majątku zobowiązanego była bezskuteczna, lub gdy zebrane przez urząd skarbowy dane o majątku ruchomym zobowiązanego wskazują, że bez zastosowania tego środka egzekucja byłaby udaremniona lub znacznie utrudniona.

(2) Zajęcie przesyłek może nastąpić podczas transportu, lecz winno być dokonane bądź przed wysłaniem ich z miejsca nadania, bądź przed wyda-

niem ich odbiorcy po przybyciu przesyłek do miejsca przeznaczenia, o ile towar stanowi jeszcze własność zobowiązanego.

§ 64. (1) Organ egzekucyjny dokonywa zajęcia przez wciągnięcie zajętych ruchomości do protokołu. Zajęcie jest dokonane z chwilą podpisania protokołu przez organ egzekucyjny.

(2) Zobowiązanemu, a w razie oddania zajętej ruchomości pod dozór osoby trzeciej, także dozorczy, organ egzekucyjny doręcza odpis protokołu zajęcia.

§ 65. Jeżeli organ egzekucyjny zniewolony jest dalszy ciąg zajęcia odroczyć, powinien, stosownie do okoliczności, poczynić zarządzenia, zapobiegające usunięciu ruchomości jeszcze niezajętych.

§ 66. Jeżeli wierzyciel żąda, by zajęcie odbyło się w jego obecności, urząd skarbowy zawiadomi go o terminie, w którym zajęcie ma być dokonane. Jeżeli wierzyciel mimo zawiadomienia nie stawił się, zajęcie będzie dokonane w jego nieobecności.

§ 67. Jeżeli ruchomości, zajęte na zaspokojenie jednej należności, mają być zajęte jeszcze na zaspokojenie innej należności, organ egzekucyjny dokonuje nowego zajęcia przez protokółarne zaznaczenie go w protokole pierwszego zajęcia bez wciągania poszczególnych ruchomości do protokołu.

§ 68. (1) Organ egzekucyjny dokonywa przy zajęciu opisu każdej zajmowanej ruchomości według znamion jej właściwych oraz oznacza jej wartość. Organ egzekucyjny może dokonać oszacowania na podstawie dowodów, okazanych przez zobowiązanego, a w szczególności na podstawie faktur.

(2) Przedmioty ze złota, platyny i srebra nie mogą być oszacowane niżej wartości kruszcu.

§ 69. Jeżeli organ egzekucyjny uzna, że dla należytego oszacowania należy przywołać biegłego, albo jeżeli wierzyciel lub zobowiązany podnoszą zarzuty przeciwko oznaczonej wartości, oszacowanie przez biegłego odbędzie się najpóźniej w ostatnim tygodniu przed terminem licytacji. O terminie oszacowania organ egzekucyjny lub urząd skarbowy zawiadomi wierzyciela i zobowiązanego.

§ 70. (1) Do oszacowania, zarządzonego w myśl poprzedniego paragrafu, urząd skarbowy powoła jednego biegłego. Jeżeli mają być oszacowane ruchomości rozmaitego rodzaju, a niema biegłego, któryby mógł oszacować wszystkie ruchomości, urząd skarbowy powoła biegłego do oszacowania każdej z odrębnych grup ruchomości.

(2) Strona, żądająca oszacowania przez biegłego, winna złożyć na koszty tego oszacowania sumę, odpowiednio oznaczoną przez urząd skarbowy, pod rygorem odrzucenia żądania strony.

§ 71. Na każdej zajętej ruchomości organ egzekucyjny umieści znak, ujawniający nazewnątrz jej zajęcie, a jeżeli to jest niemożliwe, ujawni je nazewnątrz w inny sposób,

§ 72. (1) Zajęte ruchomości organ egzekucyjny odda pod dozór zobowiązanemu lub osobie trzeciej, u której je zajął; jednak z ważnych przyczyn może każdorazem oddać je pod dozór innej osobie, nie wyłączając wierzyciela, choćby to było związane z koniecznością ich przeniesienia.

(2) Dozorca obowiązany jest przechowywać oddane mu pod dozór ruchomości z taką starannością, by nie straciły na wartości, i wydać je na wezwanie urzędu skarbowego lub organu egzekucyjnego. Dozorca nie odpowiada za uszkodzenie lub zaginięcie rzeczy przypadkowe, albo wynikiem wskutek siły wyższej. Dozorca obowiązany jest zawiadomić urząd skarbowy o zamierzonej zmianie miejsca przechowania ruchomości.

(3) Jeżeli zajęte ruchomości pozostawiono w pomieszczeniu należącym do zobowiązanego i dozór powierzono jemu samemu lub członkowi jego rodziny, razem z nim mieszkającemu lub pracującemu, albo domownikowi, dozorca ma prawo zwykłego używania rzeczy, byleby przez to rzecz nie straciła na wartości. To samo stosuje się do przypadku, gdy rzeczy zajęte u osoby trzeciej i pozostawiono pod jej dozorem, o ile osoba ta uprawniona jest do używania rzeczy.

§ 73. Jeżeli organ egzekucyjny zajęte ruchomości oddał pod dozór zobowiązanemu, osobie trzeciej lub wierzycielowi, osoby te sprawują obowiązki dozorczy.

§ 74. Dozorcy, o ile nim nie jest zobowiązany, członek jego rodziny lub domownik, należy się wynagrodzenie za przechowanie i dozór, odpowiednio do poniesionych trudów, w wysokości określonej przez urząd skarbowy.

§ 75. Urząd skarbowy może z ważnych przyczyn zwolnić dozorcę i w jego miejsce ustanowić innego. Odwołanie przeciwko takiej decyzji nie jest dopuszczalne.

§ 76. Z powodu uszkodzenia lub zaginięcia zajętej ruchomości w czasie przechowania jej u dozorczy lub w czasie transportu, zobowiązanemu nie służy żadne roszczenie do wierzyciela, ani do urzędu skarbowego, o ile nie jest dozorcą.

§ 77. (1) Minister Skarbu może zarządzić utrzymywanie osobnych pomieszczeń do przechowywania i dozoru zajętych ruchomości oraz ich sprzedaż.

(2) W miejscowościach, w których urzędy skarbowe nie posiadają takiego własnego pomieszczenia, związki samorządu terytorjalnego obowiązane są dostarczyć na ten cel odpowiedniego pomieszczenia oraz przechowywać zajęte ruchomości, złożone w tem pomieszczeniu przez organa egzekucyjne.

(3) Do przechowywania i dozoru zajętych ruchomości w pomieszczeniach, wymienionych w ustępach poprzednich, będą miały odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 64, 72 — 76.

Rozdział II. Sprzedaż.

§ 78. Sprzedaż zajętych ruchomości odbywa się przez publiczną licytację, o ile niniejsze rozporządzenie inaczej nie postanawia.

§ 79. (1) Pieniądze zagraniczne, papiery wartościowe i inne ruchomości, mające cenę targową lub giełdową, urząd skarbowy sprzedaje z wolnej ręki po kursie dziennym. O ile sprzedaż taka w miejscu siedziby urzędu skarbowego nie może być dokonana w ciągu tygodnia, urząd skarbowy, na wniosek wierzyciela lub zobowiązanego, albo też z urzędu, prześle je urzędowi skarbowemu w miejscowości, będącej większym ośrodkiem handlowym, celem ich sprzedaży z wolnej ręki za cenę targową lub giełdową, pod warunkiem wszakże, że strona żądająca złoży w terminie oznaczonym przez urząd skarbowy sumę potrzebną na koszty przesyłki i jej ubezpieczenia.

(2) Z powodu uszkodzenia lub zaginięcia przesyłki w czasie transportu, zobowiązanemu nie służy żadne roszczenie do wierzyciela ani do urzędu skarbowego.

(3) Jeżeli sprzedaż przewidziana w ust. (1) nie dojdzie do skutku, urząd skarbowy zarządzi dokonanie sprzedaży przez publiczną licytację.

§ 80. (1) Na wniosek zobowiązanego lub wierzyciela, jak również z urzędu może urząd skarbowy ze względu na ważny interes zobowiązanego lub wierzyciela zarządzić, za zgodą zobowiązanego, a przy drugiej licytacji (§ 92) bez zgody zobowiązanego, by sprzedaż zajętych ruchomości nastąpiła w inny sposób (nie wyłączając sprzedaży z wolnej ręki, sprzedaży w przedsiębiorstwie zobowiązanego, sprzedaży komisowej i t. p.), w innym miejscu, jak również by licytację przeprowadził kto inny, niż właściwy organ egzekucyjny.

(2) Przy sprzedaży takiej urząd skarbowy oznaczy cenę, poniżej której sprzedaży nie można dokonać, oraz termin, do którego sprzedaż ma być dokonana.

(3) Przepisy § 79 ust. (2) i (3) mają odpowiednie zastosowanie.

§ 81. (1) Termin licytacji winien być tak wyznaczony, aby licytacja nie odbyła się wcześniej niż piętnastego dnia od daty zajęcia.

(2) Termin licytacji może być wyznaczony na dzień wcześniejszy, niż piętnasty od daty zajęcia, jeżeli ruchomości ulegają szybkiemu zepsuciu lub wskutek opóźnienia sprzedaży straciłyby znacznie na wartości, oraz jeżeli przechowanie pociąga za sobą koszty niewspółmierne z ich wartością.

(3) Termin licytacji przedmiotów zajętych u właścicieli, użytkowników lub dzierżawców gospodarstw rolnych winien być tak wyznaczony, aby licytacja nie odbyła się podczas siewów zwyczajnych, wiosennych i jesiennych przez dwa tygodnie i podczas żniw przez cztery tygodnie. Czas siewów i żniw określają władze skarbowe według stosunków miejscowych, po wysłuchaniu opinii organizacji rolniczych.

§ 82. (1) Licytacja odbędzie się w miejscu, gdzie się znajdują ruchomości.

(2) Na wniosek zobowiązanego lub wierzyciela, jak również z urzędu, licytacja może się odbyć za zgodą zobowiązanego, a przy drugiej licytacji (§ 92) bez zgody zobowiązanego, w innym miejscu, jeżeli to rokuje korzystniejszą sprzedaż. W tym celu urząd skarbowy zarządzi przewiezienie ruchomości na inne miejsce, a w razie potrzeby prześle je innemu urzędowi skarbowemu. Z powodu uszkodzenia lub zaginięcia w czasie transportu, zobowiązanemu nie służy żadne roszczenie do wierzyciela i urzędu skarbowego.

(3) Urząd skarbowy zaniecha przewozu lub przesyłki, jeżeli strona, która wniosek zgłosiła, nie złożyła sumy potrzebnej na koszty przewozu lub przesyłki w terminie przez urząd skarbowy oznaczonym.

§ 83. (1) Urząd skarbowy ogłosi o licytacji przez obwieszczenie, w którym wymieni:

- a) miejsce i czas licytacji,
- b) ruchomości, które mają być sprzedane z podaniem ich rodzaju,
- c) miejsce i czas, w których można ruchomości przed licytacją oglądać,
- d) nazwisko zobowiązanego, jeżeli podanie nazwiska może rokować pomyślniejszą sprzedaż.

(2) Odpis obwieszczenia urząd skarbowy doręczy stronom i dozorczy, o ile nim nie jest zobowiązany.

§ 84. (1) Jeżeli wartość ruchomości, które mają być sprzedane, przewyższa sumę pięciuset złotych, urząd skarbowy zarządzi jednorazowe zamieszczenie obwieszczenia w dzienniku poczytnym w danej miejscowości.

(2) Urząd skarbowy winien umieszczać w dzienniku takim, o ile to jest możliwe, zbiorowe obwieszczenia o terminach sprzedaży ruchomości, należących do różnych zobowiązanych, choćby terminy te przypadały na różne dni.

(3) Na wniosek i koszt wierzyciela lub zobowiązanego urząd skarbowy zarządzi ogłoszenie również w inny, przez wnioskodawcę wskazany, a odpowiedni sposób.

§ 85. Na trzy dni przed dniem licytacji, a gdy licytacja ma się odbyć wcześniej, niż po czterestu dniach od daty zajęcia, urząd skarbowy na jeden dzień przed wyznaczonym terminem, lub w wyjątkowych przypadkach nawet w dniu licytacji, zarządzi przybicie obwieszczenia na tablicy urzędu skarbowego, na drzwiach zewnętrznych domu, gdzie się odbyć ma licytacja, na tablicy ogłoszeń najbliższego zarządu miejskiego lub gminnego, a nadto, o ile to uzna za potrzebne, zarządzi ogłoszenie w sposób, w danej miejscowości zwyczajem przyjęty, w takich miejscach, w których ogłoszenie może przyczynić się do rozpowszechnienia wiadomości o licytacji.

§ 86. Przetarg rozpoczyna się od wywołania ceny. Ceną wywołania jest suma oszacowania.

§ 87. (1) Licytacja poczytuje się za niedoszłą do skutku, jeżeli w niej nie weźmie udziału przynajmniej dwóch licytantów, jak również, jeżeli żaden z uczestniczących nie poda ceny wyższej ponad oszacowanie.

(2) W przetargu nie mogą uczestniczyć organ egzekucyjny prowadzący licytację, zobowiązany oraz organ bezpieczeństwa, obecny w charakterze urzędowym.

§ 88. Na sprzedaż będą wystawione kolejno poszczególne ruchomości lub poszczególne grupy, obejmujące ruchomości tego samego rodzaju, z wymienieniem sumy oszacowania i sumy wywołania. Zobowiązany może żądać, aby ruchomości były wystawione na sprzedaż w kolejności przez niego wskazanej.

§ 89. Przetarg odbywa się ustnie. Zaofiarowana cena przestaje wiązać uczestnika licytacji, jeżeli inny uczestnik postąpił ceną wyższą.

§ 90. Przybicie zostanie udzielone osobie, która ofiarowała najwyższą cenę, jeżeli po trzykrotnym wezwaniu do dalszych postępień nikt więcej nie zaofiarował.

§ 91. (1) Wierzyciel lub zobowiązany mogą wnieść sprzeciw na udzielone przybicie w razie naruszenia przepisów o publicznym charakterze licytacji, o najniższej cenie nabycia i o wyłączeniu od udziału z przetargu. Sprzeciw winien być zgłoszony do protokołu licytacji.

(2) O sprzeciwie rozstrzyga urząd skarbowy, a w razie gdy tenże licytację przeprowadza — izba skarbową.

(3) Od rozstrzygnięcia tego niema środka odwoławczego.

(4) Gdyby rozstrzygnięcie sprzeciwu nie nastąpiło w ciągu dwóch tygodni, nabywca może zrzec się nabycia i odebrać zapłaconą sumę.

(5) Niema sprzeciwu na udzielenie przybicia ruchomości, które ulegają szybkiemu zepsuciu.

§ 92. (1) Jeżeli w pierwszym terminie licytacja nie doszła do skutku, wyznaczony zostanie nowy termin przetargu publicznego.

(2) Nowy przetarg publiczny może być wyznaczony po podaniu o tem do publicznej wiadomości co najmniej na trzy dni przed jego terminem. W przypadkach przewidzianych w § 81 ust. (2) termin ten może być skrócony.

(3) Na drugim przetargu publicznym ruchomości mogą być sprzedane nawet niżej sumy oszacowania.

§ 93. (1) Nabywca obowiązany jest cenę licytacji uiścić natychmiast po udzieleniu mu przybicia. Nabywca, który nie zapłacił natychmiast całej ceny, traci prawo wynikłe z przybicia. Organ egzekucyjny wystawi niezwłocznie ruchomość ponownie na licytację. Pierwszy nabywca nie ma prawa uczestniczenia w przetargu na tę ruchomość.

(2) Nabywca, który nie złożył natychmiast całej ceny, obowiązany jest zapłacić jedną dziesiątą

część tej ceny. Jeżeli sumy tej natychmiast nie zapłaci, ściągnięta ona będzie w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 94. Jeżeli cena licytacyjna przewyższa sumę dwudziestu tysięcy złotych, nabywca winien złożyć natychmiast jedną dziesiątą część tej ceny, resztę zaś złożyć do godziny dwunastej dnia następnego. Gdy nabywca w tym terminie nie zapłaci całej ceny, traci złożoną jedną dziesiątą część, licytacja zaś uznana będzie za niedoszłą do skutku.

§ 95. Dziesiąta część ceny licytacyjnej, ściągnięta od nabywcy w myśl dwóch poprzednich paragrafów, użyta będzie na zaspokojenie poszukiwanej należności, a w przypadku zupełnego jej zaspokojenia otrzyma ją zobowiązany.

§ 96. Nabywca, jeżeli jest jedynym wierzycielem egzekucyjnym, ma prawo swoją poszukiwaną należność zaliczyć na cenę nabycia.

§ 97. (1) Nabywca, który zapłacił całą cenę licytacyjną, staje się właścicielem nabytej ruchomości i winien ją natychmiast odebrać.

(2) Ruchomości sprzedanych nie wydaje się nabywcy, jeżeli do protokołu licytacji zgłoszono sprzeciw na udzielenie przybicia w przypadku, gdy taki sprzeciw jest dopuszczalny.

§ 98. Nabywca nie może domagać się ani unieważnienia nabycia, ani zmniejszenia ceny nabycia z powodu wad ruchomości, z powodu wadliwego oszacowania lub z jakiegokolwiek innej przyczyny.

Rozdział III. Wyjawienie majątku.

§ 99. Przepisy ustaw o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, dopuszczające sądową przysięgę wyjawienia majątku, mają zastosowanie, gdy administracyjna egzekucja z ruchomości nie doprowadziła do zupełnego zaspokojenia poszukiwanej należności, albo gdy już z protokołu zajęcia wynika, że z ruchomości należność ta nie będzie w całości zaspokojona, albo jeżeli osoby trzecie zgłosiły prawa, uzasadniające zwolnienie zajętych ruchomości od egzekucji, a w posiadaniu zobowiązanego niema innej ruchomości, wystarczającej na zaspokojenie należności.

Dział II.

Egzekucja z wierzytelności pieniężnych i innych praw majątkowych.

§ 100. (1) Do egzekucji wierzytelności pieniężnych lub innego prawa majątkowego urząd skarbowy przystępuje przez ich zajęcie. Celem zajęcia urząd skarbowy:

- wezwie dłużnika wierzytelności lub prawa, aby należnej od niego sumy lub świadczenia nie uiszczał zobowiązanemu, a należne sumy wpłacił urzędowi skarbowemu lub złożył do depozytu sądowego;
- zawiadomi zobowiązanego, że nie wolno mu zajętej sumy lub innego świadczenia odebrać, ani nimi rozporządzać, jak również

nie wolno mu rozporządzać zabezpieczeniem dla nich ustanowionem.

(2) Jednocześnie urząd skarbowy wezwie dłużnika zajętej wierzytelności lub prawa, aby w ciągu tygodnia złożył oświadczenie:

- czy przyznaje, że zobowiązanemu należy się od niego zajęta wierzytelność lub czy uznaje zajęte prawo;
- czy zajęta wierzytelność uiszcza, czy też i z jakich przyczyn odmawia uiszczenia;
- czy i w którym sądzie lub przed jaką władzą toczy się albo toczyła się sprawa o zajęta wierzytelność lub prawo.

(3) Zajęcie jest dokonane z chwilą doręczenia wezwania dłużnikowi zajętej wierzytelności lub prawa.

(4) Koszty, związane ze złożeniem oświadczenia, urząd skarbowy obowiązany jest zwrócić dłużnikowi zajętej wierzytelności lub prawa na jego żądanie.

§ 101. Jeżeli prawo majątkowe, które ma być zajęte, jest tego rodzaju, iż niema ściśle określonej osoby, obciążonej obowiązkiem wobec zobowiązanego, zajęcie jest dokonane z chwilą doręczenia zawiadomienia zobowiązanemu.

§ 102. Na żądanie wierzyciela urząd skarbowy sporządzi opis zajętego prawa majątkowego.

§ 103. (1) Jeżeli ma być zajęta wierzytelność, przypadająca zobowiązanemu od Skarbu Państwa lub związku samorządu terytorjalnego, albo od funduszków w ich zarządzie będących, za dłużnika wierzytelności uważa się urząd, który powołany jest do wydania polecenia wypłaty. Na żądanie wierzyciela wezwanie doręczone będzie także kasie, która ma dokonać wypłaty zobowiązanemu; kasa wstrzyma wypłatę, choćby już otrzymała polecenie wypłacenia zobowiązanemu należnej sumy.

(2) Wskazanie urzędu, który jest powołany do wydania polecenia wypłaty, i kasy, która ma dokonać wypłaty, jest obowiązkiem wierzyciela.

§ 104. Dłużnik zajętej wierzytelności lub innego prawa majątkowego, który na wezwanie urzędu skarbowego nie złoży należytego oświadczenia, odpowiada według zasad prawa cywilnego za wyrządzoną przez to wierzycielowi szkodę.

§ 105. Zajęcie sum, płatnych perjodycznie, obejmuje także wypłaty przyszłe, o ile to jest potrzebne do zaspokojenia poszukiwanej należności.

§ 106. Bez potrzeby ponownego zajęcia, zajęcie płac i innych sum, przypadających ze stosunku służbowego, obowiązuje także osobę, na którą przeszły obowiązki poprzedniego służbodawcy, o ile ta osoba o zajęciu wiedziała.

§ 107. (1) Urząd skarbowy poleci organowi egzekucyjnemu odebranie zobowiązanemu dokumentów, stanowiących dowód wierzytelności lub innego prawa majątkowego i złoży je do depozytu kasy urzędu skarbowego.

(2) Jeżeli wierzyciel zgłasza wniosek, aby odebranie odbyło się w jego obecności, urząd skarbowy zawiadomi go o terminie tej czynności. W razie niestawienia się wierzyciela czynność będzie dokonana w jego nieobecności.

§ 108. (1) Urząd skarbowy do wysokości poszukiwanej należności może z mocy zajęcia wykonać wszelkie prawa zobowiązanego celem poszukiwania zajętej sumy lub świadczenia.

(2) Zobowiązany winien udzielić urzędowi skarbowemu wszelkich wyjaśnień, potrzebnych do dochodzenia praw przeciwko dłużnikowi zajętej wierzytelności lub prawa.

§ 109. (1) Zajęcie wierzytelności i innego prawa majątkowego, związanych z posiadaniem dokumentu, odbywa się przez odebranie dokumentu zobowiązanemu lub osobie trzeciej, która zgadza się na wydanie dokumentu.

(2) Zajęcie wierzytelności lub prawa jest dokonane z chwilą spisania protokołu stwierdzającego odebranie dokumentu.

§ 110. (1) Jeżeli wierzytelność, związana z posiadaniem dokumentu, może być zaraz lub po wypowiedzeniu odebrana, urząd skarbowy dokona wypowiedzenia i podejmie poszukiwaną sumę; również dokona czynności zachowawczych z urzędu lub na wniosek wierzyciela lub zobowiązanego, jeżeli zajdzie tego potrzeba.

(2) W razie potrzeby przedsięwzięcia innych czynności celem ściągnięcia zajętej wierzytelności, urząd skarbowy może zgłosić do sądu wniosek o ustanowienie kuratora. Sąd według swego uznania może kuratorem ustanowić także wierzyciela.

(3) To samo stosuje się odpowiednio do innych praw majątkowych, związanych z posiadaniem dokumentu.

§ 111. Następne zajęcia wierzytelności lub prawa majątkowego, związanych z posiadaniem dokumentu, będą dokonywane przez protokolarne zaznaczenie na protokole pierwszego zajęcia.

§ 112. (1) Jeżeli zajęte zostało prawo majątkowe, z mocy którego mają być wydane ruchomości zobowiązanemu, będą one wydane organowi egzekucyjnemu w miejscu, gdzie miały być wydane zobowiązanemu.

(2) Przez zajęcie prawa dokonane jest zajęcie wydanych organowi egzekucyjnemu ruchomości. Dalsza egzekucja z tych ruchomości prowadzona będzie według przepisów o egzekucji z ruchomości.

§ 113. Jeżeli zostało zajęte prawo, z mocy którego zobowiązany może żądać podziału majątku, zajęcie w stosunku do zobowiązanego obejmuje ruchomości, wierzytelności i prawa, które przy podziale mu przypadną. Jeżeli urząd skarbowy w ciągu trzech miesięcy po ukończeniu podziału nie rozpocznie egzekucji z mienia przypadłego zobowiązanemu, ruchomości, wierzytelności i prawa, do których egzekucji nie skierował, będą wolne od zajęcia.

§ 114. W razie zajęcia prawa majątkowego, gdy osoba obciążona obowiązkiem ma według wyboru zobowiązanego albo zapłacić sumę pieniężną, albo

spełnić inne świadczenie, prawo wyboru przechodzi na urząd skarbowy, jeżeli zobowiązany, wezwany przez urząd skarbowy do dokonania wyboru, w ciągu tygodnia z tego prawa nie skorzysta.

§ 115. Jeżeli obowiązek dłużnika zajętej wierzytelności lub innego prawa majątkowego zależy od świadczenia wzajemnego, które ma dopełnić zobowiązany, a które polega na wydaniu rzeczy, znajdującej się w jego władaniu, urząd skarbowy poleci organowi egzekucyjnemu odebranie tej rzeczy zobowiązanemu, o ile jego obowiązek wydania rzeczy dłużnikowi zajętej wierzytelności lub prawa jest już orzeczony prawomocnym wyrokiem lub stwierdzony innym tytułem egzekucyjnym.

§ 116. Jeżeli wierzytelność lub prawo majątkowe jest zabezpieczone poręczeniem albo prawem zastawu, niewciągniętem do księgi hipotecznej, urząd skarbowy na wniosek wierzyciela zawiadomi także poręczyciela albo właściciela przedmiotu lub prawa, zastawem obciążonego, iż zajętej sumy lub świadczenia nie wolno uiścić zobowiązanemu.

§ 117. W razie zajęcia prawa majątkowego, jeżeli wykonanie praw zobowiązanego przez urząd skarbowy natrafia na znaczne trudności, sąd na wniosek urzędu skarbowego wyznaczy kuratora celem wykonania tych praw. Bliższe oznaczenie czynności kuratora należy do sądu.

§ 118. (1) Jeżeli wykonanie zajętego prawa majątkowego zobowiązanego nie doprowadza do zaspokojenia poszukiwanej należności, urząd skarbowy może zarządzić sprzedaż prawa, chyba, że sprzedaż wyrządziłaby znaczną szkodę zobowiązanemu.

(2) Do sprzedaży stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży ruchomości.

CZĘŚĆ III. ZABEZPIECZENIE.

§ 119. (1) Zabezpieczenie należności przed terminem jej płatności może nastąpić na podstawie tytułu wykonawczego (§ 14 ust. (1)) na wniosek wierzyciela, w tych wyjątkowych przypadkach, gdy istnieje niebezpieczeństwo co do otrzymania zaspokojenia w razie zwłoki.

(2) Wniosek, do którego należy dołączyć tytuł wykonawczy (§ 14 ust. (1)), powinien zawierać przyczyny, dla których wierzyciel żąda zabezpieczenia, wskazanie majątku, na którym należność ma być zabezpieczoną i uprawdopodobnienie niebezpieczeństwa w zwłoce. We wniosku może być podana wysokość kaucji, przez której złożenie zobowiązany może się uwolnić od wykonania zabezpieczenia oraz wysokość kaucji, którą wierzyciel zaoferowuje celem zwolnienia się od obowiązku uprawdopodobnienia niebezpieczeństwa w zwłoce.

§ 120. (1) Celem zabezpieczenia urząd skarbowy może:

- zarządzić zajęcie i przechowanie rzeczy ruchomych zobowiązanego,
- wydać zobowiązanemu zakaz pozbycia i obciążenia swoich rzeczy ruchomych, jak również rozporządzania swymi wierzytelnościami

mi pieniężnymi i innymi prawami majątkowymi, niezabezpieczonymi na nieruchomościach.

(2) O ile posiadane przez zobowiązanego ruchomości, niezahipotekowane wierzytelności pieniężne i inne prawa majątkowe nie dają dostatecznego zabezpieczenia, a zobowiązany posiada majątek nieruchomości, wierzytelności pieniężne lub inne prawa majątkowe, obciążające majątek nieruchomości osób trzecich, wówczas urząd skarbowy może wystąpić do sądu o zabezpieczenie należności na wspomnianych wyżej przedmiotach.

§ 121. (1) Zabezpieczenie należności przeciwko Skarbowi Państwa nie jest dopuszczalne, a przeciwko samorządowi terytorjalnemu może nastąpić tylko za zezwoleniem właściwej władzy nadzorczej.

(2) Nie podlegają zabezpieczeniu rzeczy i prawa, z których egzekucja nie jest dopuszczalna oraz rzeczy ulegające szybkiemu zepsuciu.

(3) Zajęta gotówka zobowiązanego oraz jego papiery wartościowe będą wniesione do depozytu kasy urzędu skarbowego.

(4) Sprzedaż egzekucyjna nie jest dopuszczalna, chyba że sam zobowiązany zażąda takiej sprzedaży.

(5) Dłużnik wierzytelności, którą zobowiązany w myśl otrzymanego zakazu nie może rozporządzać, obowiązany jest na żądanie urzędu skarbowego, po nadejściu płatności, złożyć sumę dłużną do depozytu kasy urzędu skarbowego.

§ 122. Urząd skarbowy w zarządzeniu zabezpieczenia oznaczy należność, która ma być zabezpieczona, jej wysokość, majątek poddany zabezpieczeniu, sposób i zakres zabezpieczenia, niemniej kaucję, którą zobowiązany może złożyć w celu zapobieżenia wykonania lub uchylecia zabezpieczenia w razie jego wykonania, a ewentualnie kaucję, którą wierzyciel ma złożyć przed wykonaniem zarządzenia.

§ 123. (1) Zobowiązany może przeciwko zarządzeniu zabezpieczenia wnieść odwołanie lub uмотywowany sprzeciw. O sprzeciwie rozstrzyga urząd skarbowy, który przed swą decyzją może wezwać wierzyciela do oświadczenia się oraz przeprowadzić odpowiednie dochodzenia.

(2) W decyzji swej urząd skarbowy może wydane zarządzenie zabezpieczenia w całości lub części zatwierdzić, zmienić lub uchylić, a także uzależnić wykonanie tej decyzji od złożenia kaucji przez jedną lub obie strony.

§ 124. (1) Obowiązek oraz termin złożenia kaucji, tudzież jej wysokość w przypadkach, wymienionych w §§ 122 i 123, określa urząd skarbowy według swobodnej oceny.

(2) Kaucję składa się w sposób, określony w § 27, lub przez zabezpieczenie hipoteczne na miejscu, uznanem przez urząd skarbowy za wystarczające lub w inny sposób, jaki ustali rozporządzenie Ministra Skarbu.

§ 125. Za czynności zabezpieczenia nie pobiera się kosztów egzekucyjnych, z wyjątkiem wy-

datków poniesionych. Do tych wydatków przepis § 58 ma odpowiednie zastosowanie.

CZĘŚĆ IV.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE.

§ 126. (1) Czynności egzekucyjne, wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, będą prowadzone nadal przez władze i organa egzekucyjne, właściwe według niniejszego rozporządzenia, według przepisów tegoż rozporządzenia.

(2) Opłaty egzekucyjne (§ 57 ust. (1) p. 1) nie będą jednak pobierane w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile w sprawach wszczętych (ust. 1)) pobrano je już od zobowiązanego za wszystkie czynności egzekucyjne w myśl przepisów dotychczasowych.

(3) Rozporządzenia Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, określą sposób ustalenia należności nieściągalnych oraz termin przekazania urzędowi skarbowym należności ściąganych do dalszej egzekucji.

§ 127. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu oraz innym zainteresowanym ministrom — każdemu według właściwości.

§ 128. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą:

- a) od dnia 1 sierpnia 1932 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem miast, będących siedzibami urzędów wojewódzkich,
- b) od dnia 1 września 1932 r. na obszarze miast, będących siedzibami urzędów wojewódzkich z wyjątkiem Warszawy, Łodzi i Lwowa,
- c) od dnia 1 października 1932 r. na obszarze Warszawy, Łodzi i Lwowa.

(2) Z dniem uzyskania mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia na poszczególnych obszarach Rzeczypospolitej ulegają zawieszeniu, na czas jego obowiązywania, wszelkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia oraz wszelkie przepisy, dotyczące przedmiotów unormowanych w niniejszem rozporządzeniu.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
 Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz
 Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
 Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych:
Kühn
 Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
 Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

Załącznik do rozp. Rady Min.
z dnia 25 czerwca 1932 r. (poz. 580).

Tabela do § 57 rozp.

OPLATY W EGZEKUCYJNEM POSTĘPOWANIU ADMINISTRACYJNEM.

Należność	Opłaty egzekucyjne za					
	upomnienie	zajęcie			rozpisanie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki	przeprowadzenie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki
		w przypadku przybycia organu egzekucyjnego na miejsce i uskutecznienia całkowitej zapłaty należności do rąk organu egzekucyjnego bez dokonania przez niego zajęcia	ruchomości	wierzytelności pieniężnej i innego prawa majątkowego		
1	2	3	4	5	6	7
20	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50
40	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50
60	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50
80	1,50	1,50	1,50	1,60	1,50	1,50
100	1,50	1,50	1,50	2	1,50	1,50
120	1,50	1,50	1,50	2,40	1,50	1,50
140	1,50	1,50	1,50	2,80	1,50	1,50
160	1,50	1,60	1,60	3,20	1,60	1,60
180	1,50	1,80	1,80	3,60	1,80	1,80
200	1,50	2	2	4	2	2
220	1,50	2,20	2,20	4,40	2,20	2,20
240	1,50	2,40	2,40	4,80	2,40	2,40
260	1,50	2,60	2,60	5,20	2,60	2,60
280	1,50	2,80	2,80	5,60	2,80	2,80
300	1,50	3	3	6	3	3
320	1,50	3,20	3,20	6,40	3,20	3,20
340	1,50	3,40	3,40	6,80	3,40	3,40
360	1,50	3,60	3,60	7,20	3,60	3,60
380	1,50	3,80	3,80	7,60	3,80	3,80
400	1,50	4	4	8	4	4
420	1,50	4,20	4,20	8,40	4,20	4,20
440	1,50	4,40	4,40	8,80	4,40	4,40
460	1,50	4,60	4,60	9,20	4,60	4,60
480	1,50	4,80	4,80	9,60	4,80	4,80
500	1,50	5	5	10	5	5
520	1,50	5,20	5,20	10,40	5,20	5,20
540	1,50	5,40	5,40	10,80	5,40	5,40
560	1,50	5,60	5,60	11,20	5,60	5,60
580	1,50	5,80	5,80	11,60	5,80	5,80
600	1,50	6	6	12	6	6
620	1,55	6,20	6,20	12,40	6,20	6,20
640	1,60	6,40	6,40	12,80	6,40	6,40
660	1,65	6,60	6,60	13,20	6,60	6,60
680	1,70	6,80	6,80	13,60	6,80	6,80
700	1,75	7	7	14	7	7
720	1,80	7,20	7,20	14,40	7,20	7,20
740	1,85	7,40	7,40	14,80	7,40	7,40
760	1,90	7,60	7,60	15,20	7,60	7,60
780	1,95	7,80	7,80	15,60	7,80	7,80
800	2	8	8	16	8	8
820	2,05	8,20	8,20	16,40	8,20	8,20
840	2,10	8,40	8,40	16,80	8,40	8,40
860	2,15	8,60	8,60	17,20	8,60	8,60
880	2,20	8,80	8,80	17,60	8,80	8,80
900	2,25	9	9	18	9	9
920	2,30	9,20	9,20	18,40	9,20	9,20
940	2,35	9,40	9,40	18,80	9,40	9,40

Należność	Opłaty egzekucyjne za					
	upomnienie	zajęcie			rozpisanie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki	przeprowadzenie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki
		w przypadku przybycia organu egzekucyjnego na miejsce i uskutecznienia całkowitej zapłaty należności do rąk organu egzekucyjnego bez dokonania przez niego zajęcia	ruchomości	wierzytelności pieniężnej i innego prawa majątkowego		
1	2	3	4	5	6	7
960	2,40	9,60	19,20	9,60	2,40	9,60
980	2,45	9,80	19,60	9,80	2,45	9,80
1000	2,50	10	20	10	2,50	10
1050	2,65	10,50	21	10,50	2,65	10,50
1100	2,75	11	22	11	2,75	11
1150	2,90	11,50	23	11,50	2,90	11,50
1200	3	12	24	12	3	12
1250	3,15	12,50	25	12,50	3,15	12,50
1300	3,25	13	26	13	3,25	13
1350	3,40	13,50	27	13,50	3,40	13,50
1400	3,50	14	28	14	3,50	14
1450	3,65	14,50	29	14,50	3,65	14,50
1500	3,75	15	30	15	3,75	15
1550	3,90	15,50	31	15,50	3,90	15,50
1600	4	16	32	16	4	16
1650	4,15	16,50	33	16,50	4,15	16,50
1700	4,25	17	34	17	4,25	17
1750	4,40	17,50	35	17,50	4,40	17,50
1800	4,50	18	36	18	4,50	18
1850	4,65	18,50	37	18,50	4,65	18,50
1900	4,75	19	38	19	4,75	19
1950	4,90	19,50	39	19,50	4,90	19,50
2000	5	20	40	20	5	20
2100	5,25	21	42	21	5,25	21
2200	5,50	22	44	22	5,50	22
2300	5,75	23	46	23	5,75	23
2400	6	24	48	24	6	24
2500	6,25	25	50	25	6,25	25
2600	6,50	26	52	26	6,50	26
2700	6,75	27	54	27	6,75	27
2800	7	28	56	28	7	28
2900	7,25	29	58	29	7,25	29
3000	7,50	30	60	30	7,50	30
3100	7,75	31	62	31	7,75	31
3200	8	32	64	32	8	32
3300	8,25	33	66	33	8,25	33
3400	8,50	34	68	34	8,50	34
3500	8,75	35	70	35	8,75	35
3600	9	36	72	36	9	36
3700	9,25	37	74	37	9,25	37
3800	9,50	38	76	38	9,50	38
3900	9,75	39	78	39	9,75	39
4000	10	40	80	40	10	40
4500	od sum ponad	45	90	45	11,25	45
5000	4000 zł opłata	50	100	50	12,50	50
5500	wynosi zawsze	55	110	55	13,75	55
6000	10 zł	60	120	60	15	60
6500		65	130	65	16,25	65
7000		70	140	70	17,50	70
7500		75	150	75	18,75	75
8000		80	160	80	20	80
8500		85	170	85	21,25	85

Należność	Opłaty egzekucyjne za													
	upomnienie	zajęcie			rozpisanie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki	przeprowadzenie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki								
		w przypadku przybycia organu egzekucyjnego na miejsce i uskutecznienia całkowitej zapłaty należności do rąk organu egzekucyjnego bez dokonania przez niego zajęcia	ruchomości	wierzytelności pieniężnej i innego prawa majątkowego										
1	2	w	z	ł	o	t	y	c	h	3	4	5	6	7
9000						90					180	90	22,50	90
9500						95					190	95	23,75	95
10000						100					200	100	25	100
10500						105					210	105	26,25	105
11000						110					220	110	27,50	110
11500						115					230	115	28,75	115
12000						120					240	120	30	120
12500						125					250	125	31,25	125
13000						130					260	130	32,50	130
13500						135					270	135	33,75	135
14000						140					280	140	35	140
14500						145					290	145	36,25	145
15000						150					300	150	37,50	150
15500						155					310	155	38,75	155
16000						160					320	160	40	160
16500						165					330	165	41,25	165
17000						170					340	170	42,50	170
17500						175					350	175	43,75	175
18000						180					360	180	45	180
18500						185					370	185	46,25	185
19000						190					380	190	47,50	190
20000						200					400	200	50	200
21000						210					420	210	52,50	210
22000						220					440	220	55	220
23000						230					460	230	57,50	230
24000						240					480	240	60	240
25000						250					500	250	62,50	250
26000						od sum ponad 25.000					520	od sum ponad	65	260
27000						opłata wynosi zawsze					540	25.000 opłata	67,50	270
28000						250 zł.					560	wynosi zawsze	70	280
29000											580	250 zł.	72,50	290
30000											600		75	300
31000											620		77,50	310
32000											640		80	320
33000											660		82,50	330
34000											680		85	340
35000											700		87,50	350
36000											720		90	360
37000											740		92,50	370
38000											760		95	380
39000											780		97,50	390
40000											800		100	400
41000											820		102,50	410
42000											840		105	420
43000											860		107,50	430
44000											880		110	440
45000											900		112,50	450
46000											920		115	460
47000											940		117,50	470
48000											960		120	480

Należność	O p ł a t y e g z e k u c y j n e z a					
	upomnienie	z a j ę c i e			rozpisanie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki	przeprowadzenie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki
		w przypadku przybycia organu egzekucyjnego na miejsce i uskutecznienia całkowitej zapłaty należności do rąk organu egzekucyjnego bez dokonania przez niego zajęcia	ruchomości	wierzytelności pieniężnej i innego prawa majątkowego		
1	2	w z ł o t y c h			6	7
49000			980		122,50	490
50000			1.000		125	500
55000			od sum ponad		137,50	550
60000			50.000 opłata		150	600
65000			wynosi zawsze		162,50	650
70000			1.000 zł.		175	700
75000					187,50	750
80000					200	800
85000					212,50	850
90000					225	900
95000					237,50	950
100000					250	1000
					od sum ponad	od sum ponad
					100.000 opłata	100.000 pobie-
					wynosi zawsze	ra się ponad-
					250 zł.	to po 10 zł od
						każdego pełne-
						go tysiąca po-
						nad 100.000

UWAGI.

I. 1) Podstawę obliczania opłat egzekucyjnych (z wyjątkiem opłaty za przeprowadzenie licytacji) w egzekucyjnym postępowaniu administracyjnym stanowi ogólna suma ściąganych należności. Przy ustalaniu tej sumy nie uwzględnia się kar za zwłokę (odsetek za odroczenie) oraz kosztów egzekucyjnych, przypadających od ściąganych należności, o ile te kary i koszty są egzekwowane łącznie z główną należnością.

2) Podstawę obliczenia opłaty egzekucyjnej za przeprowadzenie licytacji (sprzedaży z wolnej ręki) stanowi otrzymana z licytacji (sprzedaży z wolnej ręki) suma, o ile ta suma nie przekracza kwoty ściąganej należności, o ile zaś przekracza — suma ściąganej należności.

II. Przy ściąganiu należności, nieprzekraczających 79 zł 99 gr, pobiera się opłaty egzekucyjne w takiej wysokości, jakaby przypadła, gdyby należność wynosiła 20 zł. Przy ściąganiu należności w sumach, uwidoczonych w rubryce 1 tabeli, opłatę egzekucyjną pobiera się od tych sum, w innych zaś przypadkach od tej sumy, podanej w rubryce 1 tabeli, która bezpośrednio poprzedza sumę ściąganej należ-

ności (np. ściągana należność wynosi 539 zł — opłatę pobiera się od 520 zł).

III. Obowiązek uiszczenia opłaty za upomnienie (rubryka 2) powstaje z chwilą doręczenia upomnienia zobowiązanemu.

IV. W razie uskutecznienia do rąk organu egzekucyjnego tylko częściowej wpłaty ściąganej należności i dokonania na pozostałą sumę zajęcia, opłatę pobiera się w wysokości, wykazanej w rubryce 4 tabeli.

V. Obowiązek uiszczenia opłaty za zajęcie ruchomości (rubryka 4) powstaje z chwilą dokonania zajęcia.

VI. Obowiązek uiszczenia opłaty za zajęcie wierzytelności pieniężnej lub innego prawa majątkowego (rubryka 5) powstaje z chwilą dokonania zajęcia.

VII. Obowiązek uiszczenia opłaty za rozpisanie licytacji lub wyznaczenie sprzedaży z wolnej ręki powstaje z chwilą podpisania przez urząd skarbowy zarządzenia licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki.

VIII. Obowiązek uiszczenia opłaty za przeprowadzenie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki powstaje z chwilą rozpoczęcia licytacji (sprzedaży z wolnej ręki).